

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Ne quis timeat necessaria sibi defutura. cap. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

quunt, vt pauperes pauperem sequantur Christum: hi a postolica bea-
titudinis atq; dignitatis consortes effi-
ciuntur, & ab ipso domino simul audiunt, Amen dico vo-
bis quod vos qui secuti estis me, in regeneratione cum
sederit filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis
& vos super sedes duodecim iudicantes duodecim tri-
bus Israel: & omnis qui reliquerit domum, vel fratres
aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut
filios, aut agros propter nomen meum, centuplum ac-
cipiet, & vitam æternam possidebit. O omnibus diu-
tius præferenda paupertas, omni auro, omnibus gem-
mis preciosior, cui tanta ac talia promittuntur.

Matt. 19.

Ne quis timeat necessaria sibi
defutura Caput xxx.

Actu. 9.

Verumamen ne quis Ananiæ & Sapphiræ vano
abductus timore, ne sibi necessaria desint, si re-
lictis omnibus Christum sequi voluerit, partem
que reseruare in animo habuerit, audiat ipsam dicen-
tem, Nolite solliciti esse dicentes, quid manducabimus,
aut quid bibemus, aut quibus operiemur? hæc enim om-
nia gentes inquirunt. Scit enim pater vester, quia his
omnibus indigetis, quærite ergo primum regnum dei
& iustitiam eius, & hæc omnia adicientur vobis. Hoc
veterum nouorumque nobis euenta confirmant. Israe-
liticus populus cum esuriret, manna de cælo nutritus
est, cum sitiret, aquam de petra repente manantem bi-
bit. Agar cum puero eiecta in solitudine angeli indi-
tione siti periret, aquam inuenit. Samsoni sitienti de
maxillæ asinæ molarum aqua effluxit, Elias cum ho-
minum subsidia non haberet, a coruis pascitur, & vi-
duæ quæ se filiosque suos defraudans panem prophe-
tæ porrexerat, hydria farinæ non detecit, nec lecytus
olei fuit imminutus. Idem propheta qui fuit Elias The-
sabitæ, cum lezabelem fugeret, & fame sitique fatiga-
tus mori optaret, somno experrectis reperit ad caput
subcinericium panem & vas aquæ, & refocillatus est.
Idem viginti panibus hordeacis centum viros deo præ-

Matt. 6.

Agar.
Samson.
Elias.
Vidua.

Elias.

Daniel.
Mat. 14.

Mat. 10

Luc. 21

stante fatiavit, ita ut etiam superesset. Daniel morti additus, & in lacu leonum conclusus allato mirabiliter prandio reficitur, & inter ferocissimas bestias manet securus. Dominus noster Iesus Christus, sine quo factum est nihil, quinque panibus & duobus pisciculis in deserto quinque milia virorum exceptis mulieribus ac parvulis reddidit saturata, & reliquæ collectæ duodecim cophinos impleverunt. Iterum pari miraculo quatuor milia hominum præter parvulos & mulieres panibus tantum septem memoratur satiassè, fecisseque ut satiatis septem fragmentorum sportæ superessent. Discipulos ergo inter nauigandum anxiosque panes ferre secum obliti essent, iusta correptione incessit, dicens: Quid cogitatis inter vos modicæ fidei, quia panes non habetis, nondum intelligitis neque recordamini quinque panum & quinque milium hominum, & quæ cophinos sumpsistis? neque septem panum & quatuor milium hominum, & quot sportas sumpsistis? Utque nobis constaret, nihil omnino quod necessarium sit, seruis Christi defuturæ, alias ab eodem interrogati illi, cum ad prædicandum missi essent sine sacculo, sine pera, sine calcamentis, an aliquid ipsis defuerit? responderunt, defuisse sibi nihil. Proinde experimento iam edocti, nec sitim, nec famem, nec nuditatem timebant, quia nihil habentes, quasi omnia possidebant dum nullius rei egerent, & modico contenti essent, ut magna mererentur. Quod autem sequitur. Sed nunc qui habet sacculum, tollat similiter & peram: & qui non habet, vendat tunicam suam & emat gladium, non reor esse simpliciter præceptum, sed imminenti persecutionis causa denunciatum, per sacculum prope ac peram, famis & sitis futuræ malum innui, pro gladio patientia martyrii designari mihi videtur: sacculus enim & pera victui seruit, gladio autem fidei ab impietate persequentium defendimur. Porro per ea quæ superius dicta sunt, rerum quærendarum sollicitudo tollitur, non otium imperatur. Quærite, inquit, primum regnum dei. Sed qui regnum dei quærunt, non solum cælestium cõtemplationi, aut impartendæ alijs do-

Strinæ vacat, sed etiam manibus operatur, partim vt
 alimenta sibi paret, partim ne desidiæ se dedat, & quies-
 cente corpore, feruor quoq; animi erga diuina succen-
 si tepescat. Sic fecit Paulus, tantummodo sabbatis
 cum Iudæis disputās, cæteris diebus arte scenofacto-
 ria se exercēs. Quod si ad victum labor non suffecerit
 aliūde id quo indiges tibi adficietur. Licet em̄ & ab ijs
 accipere quos doces, quia dignus est operari^o cibo suo
 & qui altari seruit fas est ei viuere de altari, i. de his
 quæ templo offeruntur. Omnis enim rerum vtendarū
 oblatio, pauperum census est, non eorum quibus sua fa-
 tis sunt. Cum autem omnia defuerint, tunc demum ma-
 num suam porriget deus, & qui mundo quoque serui-
 entēs alit, sibi seruentibus desse non poterit. Ideo re-
 spicite (inquit) volatilia cæli, quæ non serunt, neq; me-
 tunt, neque congregant in horrea, & pater vester cæle-
 stis pascit illa, nonne vos pluris estis illis. Deinde confi-
 derare nos iubet lilia agri quomodo crescant, quali co-
 lore regantur, & si (inquit) scænum agri, quod hodie est
 & cras in clibanum mittitur, deus sic vestit, quāto ma-
 gis vos modicæ fidei. Vnde ipse deus, veluti non habēs
 quorum iustius curam gerat, quam eorum qui sibi in
 paupertate famulantur, in Isaia ait, Ad quem respici-
 am nisi ad pauperulum & contritum spiritu, & tre-
 mentem sermones meos. Hinc illa psalmistæ adhorta-
 tio est, Timete dominum omnes sancti eius, quoniam
 nihil deest timentibus eum, diuites egerunt & esurie-
 runt, inquirentes autem dominum non minuentur om-
 ni bono. Quæris quomodo diuites egerunt. Illi q pur-
 pura induebarur, qui laute oppipareque cœnitabat, in
 inferno sepultus gutta vna aq̄ indiguit. Rursum quæ-
 ris quopactō pauperuli deo seruentes bonorum com-
 potes fiant? Lazarus mendicus erat, hulcerosus, esu-
 riensque micæ illas, quæ de diuitis mensa cadebant,
 translatus autem in sinum ABRAHÆ in locum be-
 atorū omni bono cœpit abundare. Quis vtriusque fi-
 ne perspecto non dixerit, & illius infelicissimas diuiti-
 as, et huius felicissimam mendicitatem? Breuis est præ-

act. 18.

Mat. 6.

Isaia. 69.

psal. 38.

et. 187.

or. 187.

Iaco. 2. sentis paupertatis toleratio, futuræ vero remuneratio-
nis habet perpetua est & perennis, quod testatur Ia-
cobus apostolus, dicens: Nonne deus elegit pauperes in
hoc mundo, diuites in fide, & hæredes regni? Ne quem
igitur dum domino seruit, paupertatis grauent angu-
stia, cogitet quam grande beneficium sit, ab ipso eligi,
fide ditari, & cælestis regni fieri hæredem.

Finis libri tertij.

EVANGE

LIST ARII MARCI MARVLI LIBER
quartus, de charitate, & ijs quæ charitatem con-
sequuntur vel euacuant.

De charitate erga deum. Cap. I.

VAE ad fidei speique v̄tutem magis per-
tinere arbitror, hæten^o dicta sunt, restat
vt charitatis quæ officia deo adiuuante
exponamus, easque simul partes tracte-
mus, quæ illi congruere videbuntur, bo-
nis mala more n̄o conferendo: vt legen-
tes, & qd sequendum sit, & quid vitandum, discant. Di-
liges (inquit saluator) dominum deū tuum ex toto cor-
de tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua: hoc
est maximum & primum mandatum. Secundum autem
simile est huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum.
In his duobus mandatis vniuersa lex pendet & prophe-
tæ. Maxima igitur charitas est, quam deo debemus; hu-
ic propinqua, qua homines prosequendi sunt. Deum ex
toto corde tunc diligimus, cum nihil eius dilectioni æ-
quamus: sed quæcunq; nobis chara sunt, secundo loco
habemus, quod nisi præstabimus, deo frui non poteri-
mus. Ait enim, Qui amat patrem aut matrem plus quā
me, non est me dignus, & qui amat filium aut filiam
plus quā me, non est me dignus. Ex tota autē anima deū di-
ligimus, cū ne vitæ qdem n̄æ parcimus, dum ei obse-

Mat. 22

Mat. 10